

νει) Λέσβ. Μιά δαχτυλιά αλοιφή Λεξ. Περίδ. β) 'Η μικρά, ή άσήμαντος ποσότης πράγματος ή οίονει προς τὸ πάχος δακτύλου Ισοδυναμοῦσα Αἴγιν. Πελοπν. (Γαργαλ.): Νό μου τὸ βοτσόνι σου, νὰ σοῦ βάλω καμμιά δαχτυλιά λάδι γιὰ τὴ σαλάτα Γαργαλ. 4) Τὸ διὰ τοῦ δακτύλου δοκιμάζειν τὰς ὀρνιθας, ἐὰν ἔχωσι ῥὸν Θεσσ. Διὰ τὴν σημ. πβ. τὸ ἀρχ. οὐσ. β λ ι μ α σ ι ς. 5) 'Η διὰ τοῦ δακτύλου αἰσχροῦ ἀφή, τὸ καταδακτυλίζειν Θεσσ. Διὰ τὴν σημ. πβ. τὸ ἀρχ. σ ι φ ν ι ἄ ζ ε ι ν. 6) Εἶδος ὑφάνσεως Λέσβ.

δαχτυλιάζω Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ. Καλάβρυτ.) δαχτ'λιάζον Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ.) δαχτυλάζω Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο.

1) Ψάύω διὰ τοῦ δακτύλου Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Πόντ. ('Αμισ.) 2) Δοκιμάζω διὰ τοῦ δακτύλου τὰς ὀρνιθας, διὰ νὰ διαπιστώσω ἂν ἔχουν ῥὸν Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ.): Δαχτ'λιάζον τ'ς ὀρν'θις. Συνών. ἄ β γ ο λ ο γ ῶ, μ α ρ α φ ο υ λ ῶ. 3) 'Απτόμενος πράγματός τινος ἀφίνω ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων μου Πελοπν. (Δίβρ.): Τὸ 'πιασε μὲ τὰ βρωμόχερά του τὸ χαρτί καὶ τὸ δαχτύλιασε. 4) Δοκιμάζω ἔδεσμά τι λαμβάνων διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ δακτύλου μικρὰν ποσότητα Πόντ. (Κερασ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Δαχτυλάζω τὸ βούτυρον — τὸ μέλιν — τὸ 'ξύγαλαν.

δαχτυλιάρης ὁ, ἀμάρτ. δαχτ'λιάρης Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἄ ρ η ς.

'Ο καταδακτυλίζων, ὁ βλιμάζων.

δαχτύλιασμα τό, ἀμάρτ. δαχτύλιαγμα Μακεδ. δαχτύλασμαν Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) δαχτυλίασμαν Πόντ. (Σταυρ.) δαχτυλίαγμαν Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. δ α χ τ υ λ ι ἄ ζ ω.

1) Τὸ καταδακτυλίζειν Μακεδ. Συνών. μ α ρ α φ ο ὑ λ η μ α. 2) Τὸ διὰ τοῦ δακτύλου δοκιμάζειν ἔδεσμά τι Πόντ. (Σταυρ. Τραπ. κ.ά.)

δαχτυλίδα ἡ, Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.) δαχτυλίδα Καππ. λαχτυλίδα Καππ. ('Ανακ. Σίλατ. Φλογ. κ.ά.) λαχτυλίδα Καππ. (Φάρασ.) δαχτυλία Καππ. ('Αξ. Μισθ.) δαχτυλία Καππ. ('Αραβάν.) δαχτ'υλίρα Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι.

1) Δ α χ τ υ λ ι δ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτον. Σίλατ. Φάρασ. Φλογ.): Δῶσ' με ἓνα παλιὸ λαχτυλίδα Φλογ. || 'Ἀσμ.

'Εδὰ 'ς τὸ γέρομο χάλασμα κ' ἐδὰ 'ς τὸ δόρτ - ὀρένι ἔπεσεν λαχτυλίδα μου, τὸ πρῶτο μ' ἀρραβῶνα 'Ανακ.

'Ανοίγει κι ἀρραβῶνα του, σταυρὸν καὶ λαχτυλίδα Καππ. 2) Δαχτυλήθρα 1, τὸ ὅπ. βλ., Καππ. ('Αραβάν.) β) Εἶδος δερματίνης δακτυλήθρας χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τῶν ραπτῶν Κρήτ.

δαχτυλιδάκι κοιν. δαχτ'λιδάκ' κοιν. βορ. ἰδιωμ. δαχτυλιδάτθι Κάλυμν. Κῶς Ρόδ. κ.ά. 'αχτυλιδάτθι Κῶς Μεγίστ. Τῆλ. κ.ά. δαχτυλιάτθι Κῶς Ρόδ. κ.ά. βαχτυλιάτθι Τῆλ. βαχτυλιάτθι Κάρπ. Κάσ. δαχτυλιδάτθι Τσακων. Πληθ. δαχτυλιδάντζα Τσακων.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι. 'Η λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Μικρὸς δακτύλιος κοιν. καὶ Τσακων.: Τὸ δαχτυλιδάκι,

ποῦ φορεῖ τὸ μωρό, τοῦ σφίγγει τὸ δαχτυλάκι. "Ενα δαχτυλιδάκι μὲ διαμαντόπετρα κοιν. Τὸ δαχτυλιδάτθι, π' ἀγοράκα, 'ν ἐχάκα τὰ σύνταχα (τὸ δαχτυλιδάκι, ποῦ ἀγόρασας, τὸ ἔχασα σήμερα τὸ πρῶτ) Τσακων. "Εκι ποῦ κάτσει δαχτυλιδάντζα! (ἐπῶλει κᾶτι δαχτυλιδάκια) αὐτόθ. || "Ἀσμ.

Ψόφος νὰ φάη τ' ἄλοον τζαὶ στρόφος τὸ μουλάρι ν-τζαὶ τὸ δαχτυλιδάτθιν δον 'ς τὸ χ χρουσοφὸν νὰ πάη (στρόφος = ἡ ἀσθένεια εἰλεὸς) Τῆλ.

'Υγεῖς τθαὶ χαιρετίσματα 'που τὸ σιὸρ Γιαννάτση τσαὶ σοῦ στείλε θ-θαιρετισμὸν ἓνα βαχτυλιάτθι αὐτόθι.

Χρονσὸ β - βαχτυλιάτθι μου τσ' ἡ πέτρα σου κουρτέσα, νὰ μῶδρον ν-νὰ σοῦ τά 'λεα τά χ' ἡ καρδιά μου μέσα (κουρτέσα = πολύτιμος) Κάρπ.

'Απὸ καθαρὸ χρυσάφι τὸ δαχτυλιδάκι σου, κόκκινο σὰν τὸ μερτζάνι εἶναι τ' ἀχειλάκι σου

Σ. Μελ., Κόκκιν. πουκάμ.³, 49. 2) Παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παίζοντες παρακαθήμενοι κύκλῳ περιφέρουν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα κυφίως δακτύλιον, τὸν ὁποῖον ὁ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κύκλου ἱστάμενος συμπαίκτης προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ παρ' ἐκείνου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας συλλαμβάνει τὸν δακτύλιον Κύθηρ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. ('Αρκαδ. Γορτυν. Κυνουρ. Μαντίν. κ.ά.) Σάμ. κ.ά. 3) Τὸ φυτὸν Μελίλωτος ὁ Ἰταλικὸς (Melilotus italica) τῆς οἰκογεν. τῶν Ψυχανθῶν (Papilionaceae), τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς εἶναι χέδρωψ περιεστραμμένος εἰς σχῆμα δακτυλίου Πελοπν. (Γαργαλ.)

δαχτυλιδᾶς ὁ, Κύθηρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) κ.ά.—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. δαχτ'λιδᾶς Θράκ. ('Αδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι. 'Η λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ.

1) 'Ο κατασκευαστὴς δαχτυλιδίων Θράκ. ('Αδριανούπ.) —Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. 2) 'Ο παράμεσος δακτύλος, ὁ φέρων συνήθως τὸ δαχτυλίδιον Κύθηρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) —Λεξ. Δημητρ. Συνών. χ ρ υ σ ο δ α χ τ υ λ ι δ ᾶ ς.

δαχτυλιδᾶτος ἐπίθ. Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶ τ ο ς. 'Η λ. καὶ εἰς Βλάχ. Πβ. τὸ εἰς Σομ. δ α κ τ υ λ ι δ ᾶ τ ο ς.

'Ο φέρων δακτύλιον, ὁ κεκοσμημένος διὰ δακτυλίου.

δαχτυλιδέλι τό, ἀμάρτ. δαχτ'λιδέλ' Λέσβ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ λ ι.

Δ α χ τ υ λ ι δ ᾶ κ ι 1, τὸ ὅπ. βλ.

δαχτυλιδένιος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ ν ι ο ς.

'Ο ἔχων τὸ σχῆμα δακτυλίου Πελοπν. (Γαργαλ.) κ.ά.: "Εχει μὴ κοιλούρα ἀπὸ φελλὸ στρογγυλή, δαχτυλιδένια, καὶ τήνε φορεῖ καὶ κολυμπάει Γαργαλ. β) 'Επὶ ὀσφύος καὶ στόματος, ὁ οἶονει τὴν καμπυλότητα τοῦ δακτυλίου καὶ τὴν μικρὰν αὐτοῦ διάμετρον ἔχων πολλαχ.: Δαχτυλιδένια μέση - δαχτυλιδένιο στόμα πολλαχ. "Ηταν μὴ νέα λεπτὴ, κομφὰ ντυμένη, μὲ πρόσωπο ὀβὰλ καὶ στόμα δαχτυλιδένιο Α. Τραυλαντ., Ν. Ἔστ. 20 (1936), 1345 || "Ἀσμ.

